

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. J.**, bytom H., D., proti žalovanému **1/ Ministerstvo spravodlivosti – SR**, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, **2/ Okresný súd Revúca 3/ Krajský súd Banská Bystrica 4/ Najvyšší súd Slovenskej republiky**, Bratislava **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 8C 23/2010, o návrhu žalobcu na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod. sp.zn. 14NcC 30/2010, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. M. P., JUDr. P. P. a Mgr. E. N., **n i e s ú v y l ú č e n í** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 14NcC 30/2010 (vec Okresného súdu Zvolen sp.zn. 8C 23/2010).

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca svojím písomným podaním doručeným súdu dňa 19. marca 2010 namietal zaujatosť sudcov Krajského Súdu v Banskej Bystrici z dôvodu, že žalovaným v druhom rade je Krajský súd v Banskej Bystrici a je tu predpojatosť sudcov krajského súdu voči žalobcovi a došlo by tým zo strany Krajského súdu v Banskej Bystrici a sudcov k plnej zaujatosti voči osobe žalobcu. Podľa čl. 141. Ústavy SR súdy vykonávajú súdnictvo nezávisle a nestranne a to by podľa žalobcu zo strany Krajského súdu v Banskej Bystrici nemohlo byť dodržané a nebola by daná spravodlivosť daného prípadu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Banskej Bystrici (§ 16 ods. 1 O.s.p.) vzal na zreteľ, že vznesená námietka zaujatosti sa týkala všetkých sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici. Napriek tomu ale skúmal existenciu dôvodov vylučujúcich sudcu z prejednávania a rozhodovania veci iba vo vzťahu k sudcom, ktorí podľa

rozvrhu práce tohto krajského súdu majú predmetnú vec prejednať a rozhodnúť (ďalej len "namietaní sudcovia").

Súčasťou základného práva na prejednanie veci pred nestranným súdom podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nie je povinnosť súdu vyhovieť návrhu účastníka súdneho konania, ktorý podal takýto návrh podľa § 15 O.s.p. a vylúčiť označeného sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodovania veci pre zaujatosť.

Obsahom základného práva na prejednanie veci nestranným súdom je iba povinnosť súdu prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (viď uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 27/98 z 25. marca 1998).

I keď zákon v § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednaní a rozhodovaní vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")], nemožno prehliadať, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Z vyššie uvedeného vychádza aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahrňujúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). Preto k vylúčeniu sudcov z prejednaní a rozhodovaní vecí môže dôjsť len vtedy, keď ich vzťah k veci, k účastníkom alebo ich k zástupcom dosiahne takú intenzitu, že nebudú schopní nezávisle a nestranne rozhodovať (II ÚS 105/01, Sbíрка nálezů a usnesení ÚS ČR, sv. 23, nález č. 98, str. 11).

Namietaní sudcovia sa k obsahu vznesenej námietky zaujatosti vyjadrili (č.l. 21 spisu) a zhodne uviedli, že žalobcu nepoznajú, odporca v druhom rade je ich zamestnávateľ, no k veci nemajú žiadny vzťah a necítia sa byť zaujatí.

Opodstatnenosť námietky zaujatosti sudov Krajského súdu v Banskej Bystrici, uvedených vo výroku tohto uznesenia, nemožno vyvodiť z tvrdenia žalobcu, že Krajský súd v Banskej Bystrici je žalovaným v druhom rade a preto sú sudcovia krajského súdu zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že sudca je pri výkone svojej funkcie nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy je povinný vykladať podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia v zmysle § 2 ods. 2 zák.č. 385/2000 Z.z. v znení zmien a doplnkov a je povinný prejednať a rozhodnúť všetky veci, ktoré mu boli pridelené v súlade s platným rozvrhom práce súdu. Obsah tohto práva a povinnosti je základným pilierom výkonu funkcie sudcu, keď výnimky môžu vyplývať len z naplnenia zákonných predpokladov, ktoré však neboli v prejednávanom prípade splnené.

Dôvodom vylúčenia sudcov môžu byť len objektívne existujúce zákonné dôvody, nie však púha domnienka účastníka o možnej neobjektívnosti sudcov. Také dôvody žalobca v uplatnenej námietke neuviedol. Navyše treba zdôrazniť, že v zmysle § 14 ods. 3 O.s.p. dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci ako aj iných veciach účastníkov, ktoré prejednával a rozhodoval.

Keďže v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady na vylúčenie sudcov v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. M. P., JUDr. P. P. a Mgr. E. N., nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. júla 2010

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Hrčková Marta